Tag os!

Det blæser ude omkring. Der er valgkamp nu. I hele Europa, i USA - og i Danmark. Og jeg kan godt sige jer - det, der sker lige nu i Europa er fantastisk. I Ungarn. I Spanien. I Italien - overalt. Folkene bevæger sig. Hvordan får jeg kontrol over mit liv og min fremtid i en verden, der er ude af kontrol, spørger hver enkelt.

Og jeg siger jer: At være der, at forme, at samle, at være sammen om fremtiden - at mærke, hvad der sker hos mennesker, når de mærker: Du er ikke alene. At, der er et parti - der er et parti, der vil mere - der et nationalt Socialdemokrati og et europæisk! Det er fantastisk.

Og sådan har Borut Paor i Slovenien det også med hans parti. Nicola Zingaretti det i Italien, Josep Borrell i Spanien. Monica i Slovenien.

De ved og vi ved:

- aldrig før har vi delt skæbne så stærkt og så intenst
- aldrig før er vi blevet slynget ud i globaliseringens centrifuge med så stærkt og så stigende et tempo
- aldrig før har det stået så klart for Borut, for Nicola, for Helle i Nordjylland: At der er noget, vi skal have styr på, og vi kun kan få det i fællesskab
- alle har vi de samme drømme og håb om job, om tryghed, om velfærd.

Og aldrig før har det stået så klart, at vi ikke kan klare det alene. Vi må stå sammen: Lokalt, regionalt, nationalt, europæisk.

Det kræver socialdemokratiske regeringer. De er på vej. Så til alle de, der ikke har prøvet at være socialdemokrater endnu: Prøv det. Tag os! - I har jo prøvet de andre. Det var en lidt fad fornemmelse, ikke?

Globaliseringen er over os. Den går ikke væk. Den vil være der tydeligere og tydeligere. Og i stadig stærkere tempo.

Globaliseringen indeholder enorme velstandsmuligheder - men også nye konstante forandringer, som risikerer at skubbe tusindvis af folk ud i arbejdsløshed og indkomsttab.

Hundredtusindvis af job flytter ud til den tredje verden, hvor lønnen er en femtedel af vores. Hvad stiller vi op? Hvad skal vi leve af? Det spørgsmål stiller millioner af arbejdende familier sig selv hver dag overalt i Europa. Og i Danmark - og i Nordjylland.

Hvad stiller regeringen op?
Jo, de er på Marienborg blevet enige med Dansk Arbejdsgiverforening om, at mere uddannelse for færre penge, er en god ide! Samtidig har de gennemført massive nedskæringer på voksen - og efteruddannelsesområdet.
Jeg synes, vi har hørt den melodi før?
Og så skal vi også have gang i forskningen for resten - især nano- og bioteknologi og IT!
Jeg skal hilse og sige ude fra Europa: Det vil alle de andre lande også have gang i! Vi kan ikke leve af at gå efter det samme som alle de andre. Vi skal passe på, at vi nu ikke begynder at lede efter guldet det forkerte sted.
Regeringen har glemt, hvad det er, vi er gode til - og den har glemt, hvad der er allervigtigst i videnøkonomiens fremtid:
Dem, der skaber viden - dem, der bærer viden - dem, der omsætter viden i ny produktion og service: Mennesker.
Det kan gå to veje: Det er klart. Hvis I danskere ønsker at vi bare skal gøre, som vi plejer - så skal I tage dem. Altså V og K og Dansk Folkeparti.
Men hvis I vil sætte en politik og en indsats på skinner, som skal udruste alle folk i Danmark til de uomgængelige forandringer, vi udsættes for: Så skal i tage os.
Vi skal satse på det, der er vores guld: Mennesker og viden.

Lytter vi, og ser vi, hvad der foregår her i Nordjylland, ved vi både, hvad vi skal og hvad vi ikke skal.
Jeg talte i går med Helle - tillidsrepræsentanten fra Flextronics i Pandrup. Det er historien om en god arbejdsplads, der bliver flyttet ud - og hvor mange dygtige medarbejdere efterlades uden mange chancer. Hvor der ikke kan være et samspil og et samarbejde med staten og med Europa om, hvad man så gør.
Sidste sommer var vi 1700, fortæller Helle. De fleste fra Pandrup. Nu er vi knap 300. Det er svært. Det er et lille samfund. Mange har ikke kunnet holde til det - mange sælger bil og hus, for at kunne klare sig på den understøttelse, der er tilbage. Men Helle fortæller også om det fantastiske gå-på-mod, der er blandt det store antal kvinder, der blev fyret. "Nu tager jeg 9. og 10. klasse. Jeg
vil klare mig, jeg vil ikke gå derhjemme og bare lade stå til."
Regeringen? Hvad har den gjort? Jo, Claus Hjort Frederiksen lovede noget med 3

millioner kroner og en lempelig fortolkning af dagpengeloven. Siden hårde ikke hørt noget fra ham!
Folkene kigger efter jobbene. Håbet om at arbejdspladsen får en chance for at køre op igen, er der stadig.
Men bare det, der ligner en regionalpolitik - fra regeringens side - mangler.
Hvad har i gang i Frederikshavn, spurgte journalisten de lokale? Han havde fundet ud af, at Frederikshavn med borgmester Erik Sørensen i spidsen har investeret mest pr. indbygger - over en milliard kroner i alt i løbet af det sidste år.
Jeg besøgte de folk til et fyraftensmøde i går. Og en af de nye arbejdspladser. De er seje, de nordjyder!
Frederikshavn er en by med 35.000 indbyggere. En gammel værftsby. Da værfterne lukkede mistede man 7.500 arbejdspladser. Nu har man skabt 5.000 nye på ganske få år.
Hvordan? Ikke på grund af regeringen - men fordi man selv tog fat. Fordi man fik hjælp fra amtet. Fordi man fik hjælp fra EU: 100 millioner alene til Frederikshavn over en årrække, 5-600 millioner til hele Nordjylland de sidste 5-7 år.
Lige præcis her finder vi vores - socialdemokraternes - svar. Det skal være os, der forbinder det landspolitiske og det europæiske med det lokale, med nærsamfundene, og med mennesker.
Frederikshavnerne har fundet vejen:
- Fordi de står sammen på tværs
- Fordi de insisterer på at blive bedre til, det de kan. Det maritime.
- Fordi de insisterer på nye initiativer. På oplevelsesøkonomi for turister, på at bruge havnen til helt nye aktiviteter, på at være tæt ved en af verdens motorveje på havet.
- Fordi frederikshavnerne har besluttet at bygge på mennesker hele tiden og på konstant dygtiggørelse.

Folk er nemlig ikke imod forandring, hvis vi griber det rigtig an. Vi plejer at sige, at folk ikke kan fordrage forandringer
- nej ikke hvis de får det dikteret fra oven. Så bliver man utryg. Så går man ind i sig selv. Så smækker man døren.

Det er præcis den vej, vi ikke vil gå: Derfor er signalet fra denne kongres også til folk i hele Danmark:
- Hvis I vil have forandringer fra oven, så skal I tage dem!

V og K og Dansk Folkeparti.

- Men hvis I vil være med til i fællesskab at dygtiggøre os til at leve under konstante forandringer fra den nye globalisering, og dermed få nye og bedre job - så skal I tage os!

Det er det, det går ud på.

På fabrikken Martin er de 1000 ansatte, og har en omsætning på 1 milliard DKK. For knap 10 år siden var de 50 ansatte. 80 % af folkene er specialarbejdere - og de er omstillingsparate, de er mennesker i konstant udvikling. De dygtiggør sig og følger med forandringen. Hvorfor? Hvordan?

Fordi de har fået noget at skulle have sagt - fordi kompetence og beslutningskraft er flyttet helt ned til selvstyrende grupper, til hver enkelt montagegruppe, til hver enkelt medarbejdergruppe. Det er mål og rammestyring i stedet for regelstyring. Det er følelsen af medejerskab og medansvar. Det er tillid. Det er et bragende godt eksempel på, hvad vi mener, når vi taler om, at vi ikke skal arbejde hårdere, men arbejde klogere!

Forandringen kan vi ikke stoppe, men vi kan give mennesker en stærkere evne til hele tiden at være med - og de er stolte de folk i Frederikshavn - stolte af det de laver. Alt den gamle teknologi har man udliciteret til Kina, det mest avancerede arbejder man med i Frederikshavn. Det er en dynamisk proces. Og folk ikke er imod, fordi de er med i processen.

Der er et gammelt ord, der siger: "Når det stormer, så er der nogle, der planter læhegn, og så er der andre, der bygger vindmøller!"

Det er det sidste de har gjort i Frederikshavn. Og det er det vi socialdemokrater gør. Så hvis I vil have læhegn så skal I tage dem. Hvis I vil have vindmøller så skal I tage os!

Jeg ville egentlig ikke have nævnt det, og slet ikke så meget om det. Men vi er nogen, der ved hvordan det er at miste et barn.

De græder i Beslan og himlen græder. Vi har set billederne. Og vi ser nye hver dag. Der står de to mænd en yngre og en gammel far og søn, og de begraver - tre kister - den lille spinkle til det 2 årige barn, som skal have legetøjet med, kisten til moren og til bedstemoren. Den barnekiste var så lille.

Ingen af os har flere ord. Men vi har vores hjerter, vi har vores medmenneskelighed

og vi har vores beslutsomhed.
Vi skal i Europa have samlet os til en bedre og stærkere indsats, der kan beskytte os mod den forfærdelige terror og uhyggelige gidseltagning, som truer med at sætte sig på os i årtier. Vi må tage os sammen i Danmark til at samle vores terrorberedskab under en koordinerende, styrende myndighed - i stedet for at fumle rundt med en bil til 7 mio. kroner, der vist nok har været ude i en enkelt øvelse, og som folk ikke føler sig sikre på, hvad de skal bruge til. Det gælder ikke blot Danmark, det gælder hele Europa. Vi må have omsat de beslutninger vi har truffet om terrrorberedskab i praksis og i et effektivt samarbejde.
Og vi må forstå, at grobunden for terroren skal ryddes gennem en samtidig massiv indsats for at forbedre livsbetingelserne i Mellemøsten og andre steder, hvor terroristerne høster nye tilhængere.
Vi skal bekæmpe terroren, og vi skal bekæmpe årsagerne til terror.

Vi stå overfor en række afgørende valg i hele verden i denne tid. Et af dem er i USA. Og hvis hele verden kunne vælge, er ingen i tvivl om, at det ville blive en ny præsident i USA. Det ville alle vi i Danmark også blive glade for - ja, lige måske bortset fra Uffe Ellemann-Jensen, som har erklæret sin støtte til den gamle.
Det lever vi med.
Også i Danmark står vi foran afgørende valg.
Vi socialdemokrater har en vision for Europa, og for hver af vores samfund. En vision om, at Europa er det fjerde politiske rum sammen med vores lokale, regionale og nationale parlamentariske rum. Vi skal tage føringen, og vise den retning som igen kan give mennesker følelsen af, at ting hænger sammen i en helt ny grænseoverskridende samhørighed.
Den forfatningstraktat vi skal stemme om inden så længe, vil give os et bedre Europæisk hus at føre socialdemokratisk politik i end det gamle. Og især partierne i vores nærliggende familie må indse, at den danske grundlov som bekendt slipper op ved Kruså. En supplerende forfatning, som giver borgene i Danmark og alle andre borgere nye rettigheder uden for deres eget lands grænser, kan vi kun støtte.
Den nye forfatningstraktat er et væsentligt fremskridt, for alt det vi står for.
Derfor skal der lyde et klart og fuldtonet ja fra os socialdemokrater, når vi skal rådgive danskerne om den sag.

Europa er lige så lidt som Danmark en neutral bygning, man kan holde af eller være imod. Europa er ligesom Danmark et sted, hvor vi konstant må arbejde og kæmpe for det, vi tror på, for den samhørighed vi ved, er vores fundament - og for den sociale, økonomiske, miljømæssige og kulturelle tråd, som skal give mennesker en ny tryghed.
Hvis I vil have en halvkvædet vise, om at Europa nærmest er til for at handle med, når det nu ikke kan være anderledes - så skal I tage dem.
Men hvis I vil have en aktiv dansk udenrigspolitik, der tager Europa med i vores målbevidste arbejde for at sikre Danmark i en ny globaliseret verden, så tag os.

Pendulet svinger nu venner - ikke kun i Danmark, men i hele Europa. Der er fuld fart på fremgangslinien politisk: I Frankrig, Italien. Belgien, Spanien, Ungarn, Tjekkiet er med. Tager vi alle koalitionsregeringerne, som vi deltager i, med, så har vi om et par år befolkningsflertallet i Europa bag os. Også selv om det skulle gå galt i Tyskland.
Europa står overfor en ny stærkere socialdemokratisk linie.
Dette er et tilbud, vi ikke kan sige nej til i Danmark.
Vi er kommet her i dag for at sige tak for en fantastisk valgkamp frem til den 13. juni. Af alle hædersbevisninger, man kan få, er den et folk kan give, den største. Jeg vil gerne dele den valgsejr med hver eneste af jer. Fordi vi løftede sammen, så flot som vi altid har gjort.
Det kan vi gøre igen. Og valget er klart:
Hvis I vil leve med den konstante usikkerhed omkring job og uddannelse i fremtiden, og en fornemmelse af, at hver af jer kun har jer selv - så tag dem.
Men hvis I vil overtage styringen over jeres egne liv - sammen med andre, fordi det kun kan lade sig gøre på den måde. Hvis I vil usikkerheden til livs og få den erstattet af en forandringsparathed, der bygger på samarbejde fra neden - så tag os.
Vi er klar med vores hold fra Europa - vi er fem, vi er godt i gang, og vores målsætninger er klare. Og jeg kan mærke, at vi også er klar med vores hold i Danmark.
Spørgsmålet til os er sådan set ikke, hvor meget bedre vi kan gøre det i forhold til valget i november 2001. Opgaven er at holde skansen fra valget den 13. juni - hvis vi gør det, så får vi en ny og bedre regering.
Og det kan vi. Det kan jeg mærke fra denne kongres. Folk er klar til det. Og vi er klar.

Med os får I den stærkeste stemme, I kan give Danmark. Med os kan I stå sammen om fremtiden.